

[Kurt Hansen]

til dette ændringsforslag fra venstre og de konservative.

Der er en lang række af de øvrige ændringsforslag – ændringsforslag nr. 4, 5, 6, 7, 8, 9 og 10 – som vi vil undlade at stemme til. Der er meget teknik i det her, og vi vil ikke tage ansvaret for, at dele af disse midler skal placeres i den Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som vi grundlæggende er modstandere af.

Men under førstebehandlingen skete jo det, at jeg forsøgte at rode lidt i den værst tænkelige løsning, som vi kaldte den. Det var noget med en obligatorisk overskudsdeling uden en central fond kombineret med en gennemførelse af noget, der mindede om en Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Nu fik vi godt nok ikke den obligatoriske overskudsdeling uden den centrale fond – det kunne socialdemokraterne tilsyneladende ikke bære – men vi fik Lønmodtagernes Dyrtidsfond gennemført, på trods af at de radikale i hvert fald heroppefra sagde, at de var stærke modstandere af en sådan central fond.

Nu er der kommet nogle bemærkninger ind i den tekst, der følger med ændringsforslag nr. 7, nogle bemærkninger, der siger noget om, at det er en lukket fond, hvortil der ikke kan tilføres nye midler. Ja men hvorfor står det ikke i selve lovteksten, i ændringsforslagets tekst? Det er jo dér, noget sådant skal stå. VS kan alene betragte det som en form for stemmeforklaring fra de radikales side.

Det er selvfølgelig beklageligt, at vi nu ser nogle klare konturer til noget, der kan bruges i en ØD-opstart; den mener vi ligger der, den er klar. SF, socialdemokratiet og de radikale kører den igennem, og man ville være himmelråbende naiv, hvis man forestillede sig, at der ikke inden for de nærmeste 52 år, som det jo kommer til at dreje sig om, kunne laves nogle ændringer, der går i retning af det, der netop er socialdemokratiets strategi, nemlig at bygge på det statskapitalistiske element. I denne sammenhæng hører en central fond til; det er vigtigt for dem at kunne have denne faste styring, det er vigtigt for dem for at kunne gå ind i den omdefinering af fagbevægelsen, som de er så langt inde i, og det er vigtigt for LO-toppen at have i et legitimeringsforsøg over for deres medlemmer. Her har de opstarten, og de vil med næb og kløer arbejde for stykke for stykke at udvide disse ting; de vil arbejde for at udvide denne dyrtidsfonds kompetenceområder. Derfor er be-

mærkningerne til ændringsforslag nr. 7 den rene stemmeforklaring set med vores øjne.

Jeg har ikke nogen spørgsmål at stille arbejdsministeren her, og da han heller ikke hører efter, kan det jo nærmest være ligegyldigt, men jeg kan meddele, at når han så kommer herop for at sige tak – ikke til hr. Kaj Poulsen denne gang, men til hr. Aage Andersen – behøver han ikke at tænke på at kommentere mit indlæg, eftersom han ikke har hørt det.

Poul H. Møller (KrF):

Kristeligt folkeparti gjorde allerede ved første behandling klart, at vi var imod denne nye fondsdannelse, ikke alene fordi det som nævnt af hr. Ninn-Hansen også her ved anden behandling var et klart aftalebrud i det augustforlig 1976, hvori kristeligt folkeparti deltog, men også fordi vi ikke har fået nogen som helst fornuftig eller rimelig begrundelse for at danne denne nye fond. Vi mener, at den ATP-bestyrelse og den ATP-ledelse, som har forvaltet disse midler indtil nu, på udmærket måde fortsat vil være i stand til det, også nu hvor udbetalingerne af disse indfrosne dyrtidsportioner starter til januar 1981.

Vi kan naturligvis heller ikke medvirke til, at disse milliarder pludselig væltes ud i forbruget i en tid, hvor vi i høj grad kæmper for at begrænse forbruget. Men vi er imod hele dette lovforslag og kan derfor heller ikke stemme for de ændringsforslag, der er fremkommet undtagen ændringsforslagene nr. 2, som jo er en trykfejl, der skal rettes, og nr. 4, 8 og 9. Såfremt nr. 9 ikke vedtages, kan vi gå ind for ændringsforslag nr. 10. Men vi vil som sagt gå imod dette forsøg på en ny fondsdannelse.

Alfred Hansen (DR):

Jeg skal prøve at gøre det hurtigt, så jeg ikke bliver årsag til, at der skal gives dispensation mellem anden og tredje behandling.

Retsforbundet har hele tiden været modstander af, at man pålagde staten den udgift at skulle indbetale til ATP de dyrtidsportioner ud over 2, som forfaldt på årsbasis, og vi har hele tiden fastholdt, at det var lønmodtagernes egen ejendom, og at det ikke var lønmodtagerne som gruppe, der skulle dispone-